

23/1926 - Høringssvar fra Person som ikke har oppgitt navn på Høring: forslag til forbud mot søskenbarneekteskap mv. - via regjeringen.no

Vårt saksnummer: 23/1926

Høring: Høring: forslag til forbud mot søskenbarneekteskap mv.

Levert: 09/25/2023 18:31:42

Svarstype:

Gruppering av høringsinstanser: Privatperson

Avsender: Person som ikke har oppgitt navn

Kontaktperson:

Kontakt e-post:

Høringsnotatet har mange bra momenter, men kontrollmekanismen er fraværende og dispensasjonsordningen kan bli en møllestein.

Det er to grunner til å være mot slike ekteskap. Den ene er at det er at barn som fødes fra slike forhold løper en mye større risiko for å bli født med (alvorlige) genetiske skader. Den andre er at søskenbarneekteskap er en grunnstein i klanskulturen - og den er som kjent det største hinderet for at deler av innvandrerbefolkningen kan integreres. Storfamilier danner fundamentene i parallellsamfunnene som er i ferd med å etablere seg overalt i vest-europeiske storbyer.

Både de helsemessige og de kulturelt-sosiale konsekvensene er hver for seg grunn nok til å gå mot slike allianser. Det norske forbudet baserer seg kun på de helsemessige grunnene. Dette er som nevnt ok - men når det ikke tas hensyn til det andre forholdets eksistens, kan utforminga av lovforslaget og håndhevinga av det kan få slagside og uheldige konsekvenser.

Det er spesielt (det manglende) kontrollregimet og (de potensielt vide) dispensasjonsordningene som det er grunn til å reagere på: Det grunn til å betvile at alle vil gå med på dette godvillig - basert på det faktum at dette er en sosio-kulturell institusjon for mange.

Ergo er det grunn til å anta at det vil komme forsøk på å omgå reglene/fortie slike forhold osv. Dermed er det rimelig å anta at det ikke vil være nok at ektefellene selv (og evt. deres nærmeste) vil gå god for at det ikke er en slektsrelasjon. Det hadde vært bedre om det for eksempel for 3. generasjons innvandrere ble krevd oversikt fra folkeregisteret over besteforeldre, mens det for alle andre ble forlangt en autosomal gentest. Dette siste da begrenset til innvandrergrupper der andelen søskenbarneekteskap fortsatt er nokså høy.

For det andre vil det medføre en fare for utglidning om det lages en dispensasjonsordning slik det er foreslått, der et par som allerede har fått barn, skal gis dispensasjon: I så fall gis det også en anvisning til hvordan loven kan omgås. Hvordan dette skal gjøres, er ikke greit å si, men i utgangspunktet er dette ikke en grunn til dispensasjon - det er ingen garanti for at det neste barnet kan bli født med genfeil.

Det bør også tas høyde for at ordningen med religiøse ekteskap som ikke registreres av myndighetene kan undergrave ordningen. Ergo bør det overveies om imamer og moskeer som foretar slike bryllup, skal pålegges meldeplikt til folkeregisteret.

Jeg mistenker også at høringsnotatet tar feil hva angår de administrative konsekvensene - at dette er et regelverk som uten ytterligere kostnader kan håndheves av statsforvalterne: Søskenbarneekteskap er en bærebjelke i klansorganiseringa, som igjen gjennomsyrrer svært mange menapta-lands kulturelle liv. Selv om tallene viser at mange endrer på dette når de kommer hit, viser de samme tallene også at det fortsatt er mange som ønsker å holde på denne tradisjonen: Alle vil ikke godvillig gå med på dette. Da er det naivt å tro at håndhevinga av dette lovverket kan gjennomføres uten ytterligere bemanning - og jo fler unntak, desto større vil kravet på forvaltningen bli.

Så helheten er bra - men detaljene kan diskuteres.

Alle svar må gjennom en manuell godkjenning før de blir synlige på www.regjeringen.no.